

er meint halt, er seig noch allewil Kummedant bi dr Armee un kännt im e jede kummediere, was er fir güet findet, awer bi mir packt's nitt!...

Herr Firig.

Als Vormund un einziger Frind, wo Ihne blibt vo dr Familie, derft Se doch e wenig uf ihn lose... er hat jo in Ihrer Mütter versproche uf em Todtbett, ass er Sie b'schitze un uf Sie wache will... un erst letschthi hat er noch in mim Vater g'schriwe, ass er e schwerer Stei ab em Herz hätt, wenn er Sie-n-emol versorgt thàt wisse!

Jumpfer Herz.

Ich brüch Nieme, fir uf mich z'wache... un züedem isch er jo scho weiss kei Mensch wie lang furt uf Reise... er hat sich nie gross um mich bekümmert... ich ha-n-'n nitt emol nie recht kennt un ha-n-'n scho zeh Jahr nimmig g'sàh, ich bi elfe alt gsi, wo-n-er furt isch... un wenn ich nitt mi Tante noch g'ha hätt e paar Jahr, wàr's mir possig gange...

Herr Firig.

Also isch das Ihre letscht Wort, Jumpfer Herz, Sie will denn nit vo mr wisse?...

Jumpfer Herz.

Lose Se, Herr Firig... glaüwe Sie mir... mr wànn güete Frind bliwe mitnander wie frieiher, awer bi dem soll's bliwe...

Herr Firig (decouragiert).

Eh bien... wenn's eso isch, so mach ich mir ebbes am Lewe... denn eso ka's nimmig geh... ich spring ins Wasser... in d'Dollre, oder in d'Ill, dert isch's tiefer... oder nei, ins Stadtbàchle, 's isch nàcher!

G'sang (Auf mei'm Grabstein)

Uf mim Grabstei wirsch Dü grine,
Ebb dr Vollmond kunnt ku schine,
Will Dü mich nitt gnu hasch hit;
Adie Schatz, vergiss mi nitt.

Uf mim Grabstei wirsch Dü kneie,
Vor ebb...

Jumpfer Herz (spöttisch).

Vor ebb's grien wird schneie.

Herr Firig.

Mitnander. { An mim Tod bisch Dü jetz Schuld,
Adie, ich stirb mit Geduld!
Jumpfer Herz.
We mir üsgeht jetz d'Geduld,
So bisch sicher Dü dra d'Schuld!

Jumpfer Herz.

Mache Se keine Dummheite, Herr Firig, springe Se nur iwer 's Wasser, 's geht o, 's hân's scho Viel eso g'macht...

Herr Firig.

Oder nei, ich gang mi geh engagiere... in dr Krieg gang i... hört Se's, Jumpfer Herzlos, ich gang mi geh lo umbringe... glich morn am Morge pack i uf!...

Jumpfer Herz.

Voyons, Herr Firig... gehn Se jetz riehig geh schlofe driwer... bis morn hân Se derno ganz andere Gedanke.

Herr Firig.

Ich schlofe!... kei Schlof isch meh möglich fir mich!... und mi einziger Trost wird si, Ihre Fenster die Nacht dure noch z'b'schaüe vo witem, züem letschte mol... wenn Sie also vielleicht noch Idee changiert in